

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Leo Poulsen

HANS JOENSEN

Góður ræstur fiskur við spiki afturvið

TAÐ SIGUR **HANS JOENSEN** UM LÍVRÆTT SÍN. **HANN** ER **INKARNAÐUR** LIVERPOOL **FJEPPARI**, OG HONUM DÁMAR **SERA** VÆL AT **FISKA**. OG SO GER TAÐ HANN Í **GÓÐUM** LAG, TÁ **KONA**, BØRN OG **ABBABØRN** OG **ØLL** HANSARA ERU **FRÍSK** OG HAVA TAÐ **GOTT**

Hvat er starv títt?

– Formaður í Havnar Arbeidsmannafelag.

Hvussu væl er tú nøgdur við nýggja sáttmálan, sum er gjørdur við arbeidsgevararnar?

– Hampiliga væl nøgdir við lønarhækkana, men ikki við avtalurnar, sum heild.

Hvørja uppliving sum fakfelagsformaður minnst tú best og hví?

– Ein av teimum upplivingum eg minnst best var, tá Havnar Arbeidsmannafelag fekk politikkarnar at leggja lógaruppskot fram á føroya lógtíng, til at lóggeva fyri, at øll á privata arbeidsmarknaðinum finga sama rætt, sum tey á almenna arbeidsmarknaðinum, til at vera heima hjá sjúkum barni/børnum fyrsta og annan sjúkradag við løn. Eitt av teimum fáu minniluta uppskotum, sum eru samtykt.

Hvat upplivir tú oftast sum fakfelagsformaður?

– At loysa uppgávur fyri limirnar, tá teir hava trupulleikar av einum ella øðrum slag.

Hvønn tónleik dámar tær best?

– Mær dámar sum so allan góðan tónleik, men best dámar mær country.

Hvat ger teg í góðum lag?

– Tá kona, børn og abbabørn og øll míni eru frísk og hava tað gott.

Hvat ger tú í frítíðini?

– Eg brúki frítíðina til rættiliga nógv. Millum annað til familjuna við eini hjálpanði hond, og mær dámar serstakliga væl at fiska.

Ferðast tú í egnum landi?

– Eg má siga, at tað er tíanverri alt ov sjáldan.

Er tú til aktiva feriu ella vil tú sleikja sól á strondini?

– Tá eg eri uttanlands, dámar mær væl at fara til ymisk tiltøk saman við familjuni.

Hvørjum hyggur tú eftir í sjónvarpinum?

– Tíðindum og ítrótti.

Hvønn ítrótt dámar tær best?

– Fótból (Liverpool).

Hvat er tín lívrættur?

– Góður ræstur fiskur við spiki afturvið.

Hvør bók liggur á náttborðinum?

– Bíblían og bókin »Fólkin í úti á Bø« har mínir forfedrar búleikaðust.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Móðurmálsviðursløn 2012

Landið SKAL

Hvussu ber tað til, at John F. Kennedy, forseti, sáli, vistu so væl um føroyingar? Um framtíðina í Føroyum? Hann, John, doyði fyri meira enn hálvari öld síðani. Og øll í Føroyum grótu. Ti John var sannur Føroyavinur. Hann gav føroyingum eini góð vinarráð. Hann dugdi at spáa – um framtíðina.

Hóast nógvir ráðgevar, so sum sekkjaðir stjórnar, eru í Føroyum, lurta føroyingar ikki eftir góðum ráðum.

Og føroyingar lurtaðu heldur ikki eftir ráðunum frá 35. forsetanum í Guds sameindu statum.

Í 1961 segði John F. Kennedy orðini, sum áttu at týtt meira enn Faðir vár í Føroyum, men gera tað ikki.

John segði: spyr ikki, hvat land títt kann gera fyri teg, spyr, hvat tú kanst gera fyri land títt.

97,87 prosent av føroyingum hava ongantið hugsað so frægt, at tey kunnu gera okkurt fyri Føroyar, annað enn at rýma til Danmarkar.

Føroyingar spyrja ikki, hvat landið kann gera fyri meg, men, hvat landið skal, SKAL, gera fyri meg.

Frælsi, javnaður og brøðralag vóru herrópini hjá einari rørslu, sum fór í langommu sína.

Krøv, mótmæli og misnøgd eru fylkingarmerkini hjá føroyingum bæði í exil og inil.

Ein hvínandi tjóðfuglur kemur at venda ultimo vetur, tjóðsangurin er ein náttúruromantisk bøn, og vit eru, sjálvandi, serstøk tjóð. Men vit kunnu pínadøyd einki gera fyri landið. Landið skal gera alt fyri okkum.

Ansa børnunum, gera handlar í doyggjandi bygðum.

Initiativ. Hvat hundin er tað? Ein býur í russiska partinum av Ukraína.

Onkur gremur seg um, at alt ov lítil mentan er í føroyskum fjølmiðlum. Tað passar ikki, har flýtur yvir av kravmentan hvønn einasta dag. Landið skal hetta, og landið skal eisini hatta og hatta og hatta.

Nú vit hava glataðu tjóðarsálina uppi og venda, kunnu vit

tað sama taka við, at so nógvar kappingar eru um ársins hetta og ársins hatta og ársins okkurt heilt annað. Interrós og interherðaklapp, bíligt vín og pinnabitar seinnapart friggjadag.

Nær innstilla vit og kjósa ársins nøgda føroying? Ongantið. Nøgdir føroyingar eru ikki til, ikki í Føroyum.

Í Danmark eru nógvir væl nøgdir og væl gøddir føroyingar.

Keypmannahavn er tó ikki sami býur hjá mær, síðani frá líka bjørstovan Plan B stongdi nýggjársaftan í 2011. Eingin planur b er fyri Plan B.

Plagi at standa eina løtu og syrgja við einari sterkari øl úr Irma-handlinum beint við á trappusteininum í Frederiksborggade 48 og minnst Plan B, tá eg eri í Kjøben. Hølið er tomt. Har er einki annað flutt inn. Har vóru ølkranarnir, har stóð plátuspælarin, har er lemmurin niður í kjallaran, har var gamla sofán. Alt er burturi, eisini stuttligu myndirnar, alt. Men uttan iva er sálin, Plan B sálin, har inni enn.

So er at royna okkurt annað. Sunnudagsdjass í Axelborg Bodega til dømis.

Ein tíðarlummi. Djassar sum í fimmtíárunum, winarsnitsil sum í sekstíárunum, stórir sum ein LP-pláta, og eingin, uttan genturnar í barrini og so eg, yngri enn 65.

Undarlig samkoma. Tá eini hjún fara, sigur ein maður við tey, í tí tey fara fram við hansara borði, »tak for i går.«

Ókei, tey kennast og hava verið saman í onkrum góðum gildi í gjár, hugsí eg.

Men tey farandi reagera ikki. Einki »selv tak« haðani. Tey kennast ikki.

Og eg fati so, at maðurin, sum segði »tak for i går,« segði »tak for, I går.«

Honum dámar einki hesi hjúnini, sum fara. Hví, veit eg ikki, og eg spyrji heldur ikki.

Kona hansara hvessir í hann. Soleiðis ber ikki til at bera seg at. Tað vil hann skíta á.

Eg fari eisini. Eingin takkar fyri tað.

Og eingin planur b er.